USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše (soudce zpravodaj) a soudců Pavla Molka a Radima Kadlčáka v právní věci žalobce: **P. A. P. Ph.D.**, zast. Dr Massimilianem Pastorem, MA, advokátem sídlem Baarova 1809/17, Teplice, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 2. 2026, č. j. 10000/398345/26/352/FJ, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2026, č. j. 8 Ad 3/2026-68,

takto:

I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se zamítá**.

II. Žalobci **se ukládá** povinnost zaplatit soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se domáhá zrušení výkazu nedoplatků ze dne 24. 10. 2025, č. j. 42013/206/8013/24.10.2025/1869/MV/112, kterým mu bylo předepsáno dlužné pojistné a penále ve výši 74 463 Kč. Pražská správa sociálního zabezpečení jeho námitky zamítla. Žalovaná shora uvedeným rozhodnutím následně zamítla jeho odvolání a potvrdila rozhodnutí Pražské správy sociálního zabezpečení. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu, kterou Městský soud v Praze v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl. Žalobce namítal zejména rozpor zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, s Ústavou a právními předpisy Evropské unie. Těmto námitkám však městský soud nepřisvědčil.

[2] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (dále „stěžovatel“) kasační stížnost. Současně podal návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[3] V návrhu odkázal zejména na kapitolu VII žaloby. Dále uvedl, že již nepracuje v Bulharsku. Vrátil se na Sardinii, aby mohl pečovat o svého otce. V současné době se mu nedaří najít zaměstnání v oboru. Má pouze zcela minimální a nepravidelné příjmy, které nepostačují ani k pokrytí základních životních potřeb. Okamžitý výkon dotčeného

rozhodnutí by vedl ke ztrátě finančních prostředků sloužících k jeho obživě a k zajištění péče o jeho otce. Proto mu hrozí závažná újma. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nehrozí újma žalované. Pouze dočasně dojde k pozastavení vymáhání pohledávky. Odložení vykonatelnosti nepředstavuje rozpor s důležitým veřejným zájmem. Stěžovatel k návrhu předložil správní žalobu, dokument prokazující invaliditu jeho otce a snímek obrazovky bankovního účtu.

[4] Žalovaná s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí. Z veřejných pojistných, které jsou hlavními příjmy státního rozpočtu, se hradí dávky nemocenského a důchodového pojištění. Není možné rozpočet o tuto položku jakkoli krátit. Žalovaná musí jednat s péčí řádného hospodáře. Její primární povinností je zajistit, aby pojistné bylo včas odvedeno.

[5] Kasační stížnost nemá odkladný účinek (§ 107 odst. 1 s. ř. s.), Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Odkladný účinek lze tedy kasační stížnosti přiznat tehdy, jestliže by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí krajského soudu znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Kromě formální podmínky, jíž je podání příslušného návrhu, je pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nutné splnění tří podmínek: (1) výkon nebo jiné právní následky musejí pro stěžovatele znamenat újmu, (2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (§ 73 odst. 2 s. ř. s.). Povinnost tvrdit a osvědčit hrozbu újmy tíží stěžovatele (usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32, nebo ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015-50). Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (usnesení NSS ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011-74), přičemž stěžovatelem tvrzená a prokazovaná újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (usnesení NSS ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Afs 275/2017-20).

[7] Nejvyšší správní soud se předně zabýval tím, zda stěžovatel dostatečně prokázal jemu hrozící újmu. Jeho argumentace spočívá v tom, že momentálně nemá dostatečné finanční prostředky na úhradu jemu předepsaného pojistného a penále. K prokázání nedostatku finančních prostředků přiložil pouze snímek obrazovky bankovního účtu. Z něj vyplývá, že na bankovním účtu měl v době pořízení snímku 712, 36 EUR. Nebyly z něj však zřejmé pohyby na účtu a nebylo jasné, zda stěžovatel nedisponuje více účty. Nejvyšší správní soud jej proto vyzval k předložení výpisů ze všech jeho účtů za poslední 3 měsíce, aby z nich byly patrné veškeré pohyby finančních prostředků na těchto účtech.

[8] Stěžovatel v reakci na uvedený přípis uvedl, že disponuje celkem čtyřmi účty. Ke třem z nich předložil výpisy či snímky obrazovky. K účtu v České republice však ztratil přístupové údaje. Má na něm pouze zcela nízký zůstatek a vyčerpaný kontokorentní úvěr. Dále doplnil, že od 7. 7. 2026 vykonává práci spojenou s trénováním umělé inteligence. Od 17. 7. do 6. 9. 2026 si vydělal přibližně 120 000 Kč, z čehož bude muset přibližně 40 000 Kč odvést na daň z příjmů a na sociální zabezpečení. Zaměstnavatel mu odměnu vyplácí pravidelně. Spolupráci s ním však může kdykoliv ukončit.

[9] Nejvyšší správní soud z předložených výpisů a snímků obrazovky zjistil, že zůstatky na bulharském bankovním účtu stěžovatele v posledních třech měsících stále rostly. Na konci měsíce června 2026 činil zůstatek 654,58 EUR, v červenci 1239,62 EUR, v srpnu 2 325,56 EUR, a k 7. 9. 2026 činil 2 679,34 EUR. Stěžovatelovy zůstatky na italském bankovním účtu a u Revolut Bank jsou pouze ve výši několika desítek EUR a nejsou na něm žádné významné obraty. Proto jsou nerozhodné. Stěžovatel k tvrzenému účtu v České republice předložil pouze snímek obrazovky e-mailové komunikace se zaměstnancem banky, ze které vyplývá, že záležitosti týkající se pohybů na účtech nelze řešit prostřednictvím e-mailu. Z toho však nelze činit jakékoliv relevantní závěry ve vztahu k jeho tvrzené tíživé finanční situaci.
[10] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel jemu hrozící újmu dostatečně neosvědčil. Hrozící újma musí být bezprostřední (usnesení NSS ze dne 24. 5. 2024, č. j. 8 As 115/2024-108, bod 17). Jeho tvrzení ohledně možné budoucí ztráty příjmů proto není relevantní. Nejvyšší správní soud přihlédl zejména k tomu, že jeho současné výdělky jsou alespoň na české poměry nadprůměrné a jeho úspory po sledované období významně rostly. Stěžovatel zároveň ani neosvědčil, že by měl nezbytné pravidelné výdaje v řádově vyšších částkách (např. na potraviny, ubytování, povinné odvody či zdravotní péči pro sebe či otce). Podstatná část jeho výdajů, jak vyplývá z jeho transakcí na bulharském účtu, s největší pravděpodobností tvoří zbytné výdaje (restaurace, bary, kavárny). Nejvyšší správní soud se dále zabýval jeho tvrzením, že by výkonem rozhodnutí došlo k ohrožení výživy jeho otce. Této argumentaci však nepřisvědčil. Stěžovatel doložil pouze to, že je jeho otec invalidní. Konkrétně však nevysvětlil, v čem by měla vzniknout újma jeho otci, pokud by došlo k vymáhaní dlužného pojistného a penále. Z předložených důkazů nevyplývá, že by jej stěžovatel vyživoval. Bylo na stěžovateli, aby hrozící újmu řádně popsal a osvědčil. Nejvyšší správní soud navíc není nikterak vázán tím, že městský soud žalobě odkladný účinek přiznal (usnesení NSS ze dne 24. 5. 2024, č. j. 8 As 115/2024-108, nebo ze dne 21.10.2024, č. j. 8 As 198/2024-77). Proto odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal.

[11] Ze zjištěných skutečností není zjevné, že by stěžovatel nebyl aktuálně schopen dlužnou částku splácet, alespoň částečně. Není proto namístě odložit účinky napadeného správního rozhodnutí, minimálně v plném rozsahu. Soud stěžovatele v tomto směru jednak upozorňuje, že pokud není schopen dlužné pojistné splatit najednou, pak může požádat o povolení splátek pojistného a penále, jak předvídá § 20a zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Obdobně by v této situaci případně mohl požádat soud o vydání předběžného opatření. To, že nebyl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, totiž nevylučuje, aby soud k návrhu následně vydal předběžné opatření, kterým by zcela neodložil účinky napadeného rozhodnutí, ale pouze by zmírnil jeho důsledky a zatímně upravil poměry účastníků, bude-li návrh důvodný (usnesení NSS ze dne 27. 9. 2022, č. j. 8 Afs 92/2022-141, *PROSTOR*). Zatím se totiž jeví, že by stěžovatel mohl po dobu řízení o kasační stížnosti měsíčně hradit alespoň určitou částku na úhradu svého nedoplatku. Nedošlo by k tak zásadnímu zásahu do veřejného zájmu na řádném a včasném hrazení veřejného pojistného, jako v případě celkového odkladu platební povinnosti.

[12] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud dospěl k závěru o nenaplnění druhé podmínky (prokázání nepoměrně větší újmy) pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, nezabýval se již naplněním ostatních podmínek a návrh zamítl.

[13] Tím však Nejvyšší správní soud nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS, *Honební společenstvo Kopřivnice*). Rovněž lze dodat, že usnesení o odkladném účinku s ohledem na svůj procesní charakter nezakládá překážku věci rozhodnuté, a proto v případě posunu ve skutkových okolnostech nebo nově odůvodněného návrhu lze o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodnout i opětovně, stejně jako lze již přiznaný odkladný účinek i bez návrhu zrušit, odpadnou-li v mezidobí důvody pro jeho přiznání (§ 73 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s.).

[14] Rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč, a to podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, č. 4616/2024 Sb. NSS, *KLUB 213*, bod 24). Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatek zaplatit uložena. Povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) citovaného zákona, či usnesení *KLUB 213*, bod 23]. Stěžovatel před rozhodnutím o návrhu na přiznání odkladného účinku uhradil částku 999,75 Kč. Pro splnění poplatkové povinnosti mu tak zbývá uhradit pouze 0,25 Kč.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 30. září 2026

Petr Mikeš
předseda senátu